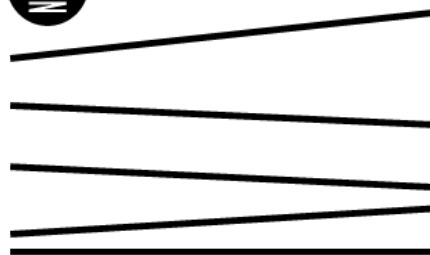

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Hallager, Christlieb Buch.; af C. B. Hallager.

Pandora, den grusomste Barnemorderske, hvis
Mage Historien neppe kan fremvise : en sand
Tildragelse, til Skræk og Advarsel for Lasterne

Udgivet år og sted | Publication time and place: København : trykt og forlagt af C. A. Bording,
1821

Fysiske størrelse | Physical extent: 15 s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

P a n d o r a,
den
grusomste Barnemorderste

hvis Mage Historien neppe kan fremvise.

En sand Tildragelse,

til

Skæk og Advarsel for Basterne.

Med

C. B. Hallager.

Kjøbenhavn, 1821.

Trykt og forlagt af C. A. Bording.

Gud den Almægtige har befaleet Børnene, at ære, elske og adlyde deres Forældre. Dette Bud er af yderste Vigtighed, og Held og Belsignelse hvile over dem som neiagtig holde det. Dette Bud er ikke nødvendigt for Forældrene, thi de have en medfødt Tilbøielighed til Børnene.

Men der gives ogsaa unaturlige Forældre som ikke allene forlode deres Børn, men endog hade og forfølge dem, ja udslutte enhver naturlig Tilbøielighed til dem af deres Hjerter, som følgende gyselige Tildragelse nærmere skal opløse:

I Staden Mayland boede for endeel Aar siden en Kjøbmands Kone ved Navn Pandora, hvis hele Liv var et fort Begreb af alle Synder og Laster, thi hun var stolt, hovmodig, tyrannisk og nderst hengiven til Bøllhst.

Neppe havde hun fyldt sit fjortende Aar, førend hun allerede udskaidede fra Dydens Bei og fræk overgav sig til Lasterne, uden at tage i ringeste Betænkning om skæffelige Følger det første Skridt paa Lastens Bane stedse drager efter sig. I denne blomstrende Alder, hvor Lidenskaberne til det andet Kjøn ofte vaagne, søgte hun strax at tilfredsstille sin Tilbøielighed, og for at opnaae sit Ønske, betjente hun sig af følgende List:

Hun gjorde nemlig hemmelig Bekjendtskab med en meget ung og tillige smuk Page; indbildte ham, at hun havde en overmåde stor Skræk for Spøgelsse, og at hun deaarsag aldrig torde være i Markedet allene; men at denne Frygt forsvandt, saasnart hun blot havde en til

Selskab, at hendes Moder havde ofte den Bane at indelukke hende paa et mørkt affides Værelse for at vænne hende af med denne Frygt og at hun i saa Tilfælde var nær ved at døe af Angest og For skrækelse.

Pagen forstod nogenlunde hendes Mening, men han torde dog ikke lade sig tydelig forstaae dermed, fordi hun fremførte sin Fortælling i en saare uskyldig og sandfærdig Tone, og ledsagede den tillige med saamange blyfærdige og tæfkelige Miner og Gebærder, at han ingenlunde torde vove at gjøre hende det ringeste Tilbud om at holde hende med Selskab for at afvænne hende fra denne skadelige Frygt, der allene har sin Oprindelse fra overtroiske Fortællinger og taabelig Ammesnak, som, især da Ophøvelsen stod paa svage Fødder, vare saare almindelige og bleve ogsaa med ligesaa stor Begjærlighed hørte og antagne for uimodsigelige Sandheder.

Omsider fattede han dog Mod til at prøve paa at liste sig ind til hende i Slumringen,

og da de første Besøg vare faldne lykkelig ud, blev de Begge alt mere og mere dristige, saa at han ofte forlængede sit Aften = Besøg hos hende til den frembrændende Morgen, og da hun forstod at anstille sig ærbar og dydig, fattede der ingen Mistanke til hendes ryggeløse Levnet, men enhver ansaae hende som et Mønster paa Dyd og Ærbarhed.

Saaledes drøf hun i nogen Tid af Belystens Bøger, indtil hun handelsesviis lærte at kjende en ung, riig og meget velstabt Adelsmand. Ved Synet af hans skønne Skabning, steg hendes Belystighed til det høieste. Den unge Mand besad nøie Fruentimmer = Kundskab, han saae grant hvad hendes Bestræbelser gik ud paa, og besluttede at spille den Forelskedes Rolle, man forstod sin Kunst saa godt, at han vidste at være slyrig og varm hvor den udprøvede det, og i samme Grad kold og tilbageholdende; saa at Pandora ved denne hans besynderlig Opførsel, der var aldeles forskjellig fra den unge Pagens, fattede den Be-

plutning udie at udgrandske hans Character, og besluttede derfor under den strengeste Maske af Tilbageholdenhed, efter haanden at skjænke ham sin Fortrolighed, hvilken han ogsaa benyttede sig af i saadan Grad at han efter et saare kort Bekjendtskab, lettelig erholdt de samme Gunstbevisninger hos hende som den affædige Page.

Imidlertid havde hun virkelig fattet Kjerlighed til ham, og gjorde sig endog Haab om at han mueligen vilde ægte hende; men Adelsmanden forstod i Tide, da han mærkede hendes Hensigt, og ikke havde fundet hvad han havde ventet at finde hos hende, at trække sig lidt efter lidt tilbage, indtil han, da hans Kjerlighed var aldeles afsløbet, pludselig forlod hende, under det Paaskud at han var befaleet at gaae i fremmed Krigstjeneste.

Efter hans Vortreise anstillede hun sig overmaaede munter og ligegyldig at ingen skulde mærke den fortrolige og utilladelige Forstaaelse

hun havde staaet i med den hartreiste Adelsmand; og da det ikke var hende mueligt længe at vedligeholde denne Rolle, uden at røbe sig, og hun umuligen kunde undvære Tilbedere, udfastede hun hendes Gavn for en riig Kjøbmand ved Navn Cornelius der var halvtredsinthve Aar gammel, og som ogsaa snart ved hendes forstilte Uffhyldighed, lod sig forlede til at indtræde i lovmæssig Votestkab med hende.

Man indseer letteligen at den vellystige Pandora sikkert ikke vilde have bunden sig til en gammel Mand, dersom hun ikke havde haft til Hensigt desto friere nu at kunne overgive sig til sine Udseidelser, hvortil Mandens ideltige Reiser i Handelsaffairer ogsaa gav hende den bedste Leilighed, og som hun ogsaa kort efter Bryllupet vidste at betjene sig af, paa den nederdrægtigste Maade.

Anledningen dertil var følgende:

En ung Italiener, som i Rom havde indladt sig i en Duel og gjennemboret sin Mod-

stander, blev forviiist sit Fædreneland og flgtes
 de til Mayland. Her kom han hendelsesviis
 til at boe lige over for Pandora, hvis Mand
 strax efter Bryllupet var bortreist. Han saae
 hende ofte staae for Vinduet, blev opmærksom
 paa hendes Undigheder, og da han fandt at
 disse ikke fortjente at blive ubenyttede, beslutte-
 de han at prøve paa at gjøre hendes Bekjend-
 skab.

Det varede ikke længe førend det lyffedes
 ham; thi han forstod hendes Diensprog, hvor-
 ved Italieneren besidder fremfor alle andre Na-
 tioner, en stor Færdighed til at udtrykke deres
 Ønsker, at der kun manglede ham en gunstig
 Leilighed til at faae et Rendezue med hende for
 med Visshed at kunne opnaae sine Ønskers
 Maal.

Det første han altsaa i den Henseende fo-
 retog sig var paa det nøiagtigste at erkynde sig
 om hendes Stand, Navn og nærværende Stil-
 ling og da han havde forskaffet sig nøiagtig

Kundskab herom og erfared at hun heed Pandora, og kjendte hvad Poeterne havde digtet om Pandora, og hvilke store Gaver Guderne havde benaadet hende med, at de nemlig havde givet hende tvende Bægere i Hænderne, af hvilke hun pleiede at udskjænke Gode og Onde, benyttede han sig deraf til at forfatte en Sang til hendes Roes, og som han om Natten lod gjenlyde ved sin Githars Klang, uden for hendes Vinduer.

Men den er god at lokke, som derefter vil høppe, siger Ordsproget, og dette var Tilfældet. Pandora, drevet af Bøllyst, kastede sig i hans Arme, men opførte sig saa nederdrægtig imod ham, at han blev kjed af hende, og forlod Staden, efterat han i Forveien paa det omhyggeligste havde bekjendtgjort hendes Ryggesløshed i alle Selskaber.

Efter hans Vortreise gjorde hun strax Bekjendtskab med en smuk, riig Adelsmand ved Navn Cæsar. Hun overtalede ham til

at synke ind i hendes Huus, for desto lettere at
 faae ham ind i Fælden. Den unge Mand,
 loffet ved hendes Undigheder, modtog Tilbu-
 det og begyndte sin Kjerligheds Forstaaelse med
 hende paa samme fortrolige Fod som hans For-
 gjengere. En af hans Bekjendtere fraraadte
 ham paa det alvorligste dette fortrolige Bekjend-
 skab ved at foreskille ham den Ulykke der fores-
 stod ham, hvis hendes Mand fik mindste Mis-
 tanke derom, men Cæsar var ung og fyrig, og
 agtede derfor, i Begyndelsen, aldeles ikke paa
 hans oprigtige og velmeente Formaning, men
 da hans Eidenstaber nogenlunde vare bleuene
 afskjølede indsaae han, efter tilfulde at have
 lært at kjende hendes Nederdrægtighed, at
 hans Ven havde Ret og indlod sig kort efter
 hemmeligen i Ægteskab med en ung sædelig
 Dame efter hans Stånd, hvilket Pandora
 aldeles ikke fik at vide før end Brylluppet var
 holdt.

Nu streg hendes Hævn mod Cæsar til det
 Høieste, og da hun tillige var frugtbar

ved ham og frygtede for hendes Mands Tilbagekomst, forvandlede hendes Kjerlighed med ham til det nederdrægtigste Fjendskab, hvilket ogsaa bevægede hende til at hun usfortøvet tilskrev ham og lod ham paa det alvorligste vide at hun havde fast og uroffelig besluttet at udøve den tyrraniske Dødsmaade paa hendes Foster

Hun affendte sin Pige med Brevet, men Cæsar, istedet for skriftlig at besvare, bad Pigen hilse Fruen og sige at hun gjorde bedst i offentlig at bekjendtgjøre den ham tilsendte Skrivelse; men at han dog vilde af yderste Magt og Evne søge at forebygge det.

Da Fransiska, (saa heed Pigen) bragte Pandora dette Svar, blev hun næsten rasende og fattede de grusomste og nederdrægtigste Beslutninger for blot at kunne erholde Hevn.

Snart vilde hun myrde sig selv, snart hendes troløse Galan, snart hendes Foster.

Endelig besluttede hun det sidste og for ogsaa Gjerningen at udføre det, aabenbarede hun Pigen sit grusomme Forsæt. Pigen faldt ned for hendes Fødder og bad hende paa den meeste rørende Maade at afstaae fra denne gruelige Gjerning, men alle hendes Forestillinger vare frugtestøse. Den ugudelige, grusomme Moder truede hende paa Livet, dersom hun ikke vilde opfylde hendes Befaling, og nu tvang hun Pigen til at stige op paa en temmelig høi Kiste, som stod i Bærersæt, og derfra efter at hun havde lagt sig paa Gulvet, at nedspringe paa hendes Mave, og gjentage saa ofte denne, indtil hun, under de græffeligste Smærter, blev befriet fra Fosteret.

Under de gyseligste Gudsbespottelser, tog hun nu det fremkomne halvbaarne Foster, slog det imod Bæggen, sønderrev det, nedstampede det under sine Fødder, og kastede Levninger af det for en Jagthund som hun, efter at Handlingen var begaaet, indlod paa Bærersæt.

Efterat have begaaet dette grusomme Mord blev hun hæftig syg, og opgav Alanden i Fortvivlelse under de skrækkeligste Smerter.

Da Barnsfaderen, Cæsar, ved Pigen Fransiska, erfarede denne gyselige Tildragelse, begav han sig af Sorg ind i et Fransiskaners Kloster, for at afbede sine Synder; men Pigen som frygtede for at blive straffet fordi hun, skjønt truet paa Livet, havde deeltaget i Handlingen, tog Flugt i Tiden og undgik saaledes Lovens Straf, ventelig har hun selv aflivet sig. —

Saaledes hævner stedse Lasteren sig selv. Hun forstod Forstillelsekonsten i høieste Grad og ved nøiagtig at udføre den, undgik hun ogsaa i lang Tid at komme i slet Rygte, men naar et Fruentimmer først har traadt Undseelse og Blufærdighed under Fødder, saa taber hun ogsaa snart Vresfølelsen for sig selv. Hun bliver da efterhaanden saa bekjendt med Lasterne og saa bortsjærn timer fra al Religion, Dyd og

Sædelighed, "at det bliver hende en Umulighed at vende tilbage. Fatter hun ogsaa en eller anden Gang, naar hendes onde Samvittighed nager hende, den Beslutning at ville forbedre sig, saa bliver dog aldrig denne Forbedring af nogen Varighed, men forsvinder nesten ligesaa hastig igjen som naar den er fattet; thi de sandselige Glæder som hun fra den tidligste Ungdom have nydt og som hun aldrig har gjort Bold paa sig i Tide for at standse, have nu faaet saadant et Herredømme over hende at hun ligesom tvinges til at blive paa Lastens Bane, for ved at dnyge Last paa Last, at kunne qvæle den nagende Samvittighed som dog engang, om ikke før, saa dog i Dødstimen vil indfinde sig som en streng Dommer og kræve hende til Ansvar saavel for hendes eget lastefulde Levnet, som for de Uskyldiges Skjebne som hun under Fromhedens og Dydens Maffke forledte til at henleve et ligesaa lastefuldt som vanærende Liv.

